

Benas Bērantas

Vilija Kvieskaite

BAUBAIMĒ

- Labas. Išduosiu paslaptį.
Visi ko nors bijo!
Tik niekam nesakyk.

VARNIUKAS KIRNIS

Bijo tamsos, nes mano, kad tamsoje
tūno baubas. Dažnai kviečiasi pas
save nakvoti geriausią draugą.
Tikli, vakarais užsidega visas
lempas ir kartoja greitakalbes.
Nors šviesoje sunku užmigti, turbūt
padeda, nes baubo Kirnis
niekada nėra matęs.

VOVERIUKAS TIKLIS

Bijo aukščio, nes kartą išlipo iš lovos
ne ta koja ir iškritęs iš medžio susitrenkė
sėdimąja. Nors pavyksta ne visada,
šokinėdamas nuo šakos ant šakos
stengiasi nežiūrėti žemyn.
Slapta mankština, nes nori tapti
šokliausiu voveriuku miške.

TĒVELĪTĀI VARNŌS

Bijo, kad Kirniui kas nors nutiks.
Visur jį nuskraidina, leidžia vienam
eiti tik iki artimiausios pušies ir
papučia koše, kad nenusiplikytų snapo.

Bet taip elgdamiesi daro meškos
paslauga, nes Kirnis turi pats išmokti
savimi pasirūpinti.

- Kam čia reikia
MANŲ PASLAUGŲ?

Skiriu sesei. Už pokalbius ir juoką vaikystėje
prieš užmiegant, kai jau užgesinta šviesa.

Benas

Skiriu dukterėčiai Paulei ir sūnėnui Dominykui.
Nebijokit pažvelgti baimei į akis.

Vilija

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama
Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo
bibliotekos Nacionalinės bibliografijos
duomenų banke (NBDB).

© Tekstas, Benas Bėrantas, 2018
© Iliustracijos, Vilija Kvieskaitė, 2018
© Autorių nuotraukos, Orinta Gailevičienė, 2018
© Leidykla „Nieko rimto“, 2018

Benas Berantas

Vilija Kvieskaitė

BAUBAIMĖ

Vilnius
2018

Varniukas Kirnis
labai apsidžiaugė,
kad šiąnakt pas jį
NAKVOS
voveriukas Tiklis.

Išokę į pižamas
draugai šėlo

VISA VAKARA.

Iš pradžių žaidė **SLĖPYNES.**

Paskui
GAUDYNES.

O tada
LENKTYNES.

Nuo siautulio traškėjo **VISAS NAMAS.**

Netikėtai prasivėrė kambario durys.
– Jau vėlu, metas miegoti, – tarpduryje
stovėjo apsnūdę varniuko tėvai.
Suguldę berniukus ir patys nuėjo parpti.
Bet Kirnis pašoko iš lovos, įjungė šviesą ir
pareiškė:

- AŠ NEMIEGOSIU!

Ir ėmė oranžiniu kamuoliu bumbsėti į grindis.

– Tyliu, – Tiklis nusižiovavo taip, kad jam į burną būtų tilpęs visas riešutortas, – pažadinsim tavo tėvus.

Kirnis žiojosi prieštarauti. Bet tą akimirką kamuolys atsimušė į lovos kampa ir... išsoko pro pravirą langą.

APUOKAS SAULIUS

Bijo ryškios šviesos,
nes jo akys jautrios.
Nešioja tamsius akinius,
tik dažnai juos pameta.
Kas rytą lašinasį į akis rasos lašų.
Bet vis tiek labiau mėgsta dieną,
nes naktį visi miega
arba yra nedraugiškai nusiteike,
ir nėra su kuo paplepėti.

MEŠKINAS BUBILAS

Bijo kutulio, nes tada jaučiasi
taip, lyg jį pultų šimtai bičių.
Būkit geri, tiesiog
nekutenkit meškino Búbilo.
Geriau atneškite jam uogienės,
gal tada ir bitės
nebus tokios piktos.

KIŠKIS BAUBAS

Jis nebijo nieko,
o jo bijo visi.
Na gerai, tai ne visai
tiesa. Baubas bijo
vienatvės.
Gal jam padėtų,
jei pasikviestų
ką nors į svečius?

- Na gerai...
Gali užėiti.
Tik nieko
neliesk.

VIŠTOS

Bijo, kad šeimininkas jas
suras ir parves į vištide.
O ten nuobodu ir gaidys
vis vadovauja.
Išmoko gerai slapstyti.
Miške kalba, kad vieną dieną
vištos taps laukinės
ir tada jau šeimininkas
turs slėptis nuo jų.

Kas baisiau: kad kažkas nakčia
pagrobė kamuolį ar temstant leistis
jo ieškoti į mišką?

O jei sutiksi **BAUBĄ?**
Voveriukas ir varniukas pasiryžę
surasti dingusį kamuolį, net jei
teks įveikti ir pačią didžiausią

BAUBAIMĘ.

Keliauk po girią ir mokykis
įveikti baimes kartu!

Istorija apie melus ir skanėstus:

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-532-6

9 786094 415326